

Mehmet Âkif

Milli şairimiz... Vefatının 75. ve İstiklal Marşının kabulünün 90. yılında bizlere, bugünün meselelerine ve gelecek nesillere yine dizeleriyle sesleniyor...

Bu toprakları vatan kılan dizeler...

Bu toprakların yetiştirdiği vatanperver insanlar...

Çanakkale’de destan yazan Bedrin arslanları;

“Âsım'ın nesli... Diyordum ya... Nesilmiş gerçek:
İşte çiğnetmedi nâmûsunu, çiğnetmeyecek.”

Kurtuluş savaşında verilen İstiklal Mücadelesi,

Ve Türkiye Cumhuriyetinin milli marşı olarak kabul edilen ve Akif’in kahraman ordumuza ithaf ettiği İstiklal Marşı;

“Hakkıdır, hür yaşamış, bayrağımın hürriyet;
Hakkıdır, Hakk'a tapan, milletimin istiklâl!”

İstiklal Marşı 1921’de milli marş olarak kabul edilip, Anayasanın 3.maddesine değiştirilmesi teklif edilemez kanun olarak konulmuş, resmi geçit ve törenlerde daima saygıyla okunmuş bir metin olmasına karşın; vatan şairinin vatanında rahat olamayacağını anlayıp Mısır’da yaşamayı tercih etmesi, resmi söylemin metinle arasına mesafe koyması ve tarih kitaplarının vatan şairi ile ilgili kısıtlı bilgiler vermesi paradoksal bir durumun göstergesidir.

Akif’le ilgili yanlış bilgilendirme hataları, milli şairimizin hayatı ile ilgili derli toplu ve tarafsız; söylemek istediğimizi değil bizzat kendisini anlatan bir çalışma yapılmasını zaruri kılmaktadır.

‘**Vikipedia Özgür Ansiklopedi**’ internet sitesinde Mehmet Akif Ersoy maddesine baktığımızda bir ansiklopedi de bile yapılan bariz hatalar hemen gözümüze çarpmakta ve durumun vahametini gözler önüne sermektedir:

“Mehmet Âkif, son yıllarını [Mısır](#)’da Türkçe dersleri vererek ve [Kur’an](#)’ın Türkçeye çevrilmesi ile uğraşarak geçirdi.”

Oysa Âkif, Kur'an'ın Türkçe'ye 'çevrilmesi' tekliflerine hem Kur'an'a (çevrilmesinin mümkün olamayacağından) hem de dile (Kur'an'ın kendi dili) vurgu yaparak ancak 'mealî' şeklinde kabul edebileceği cevabını verdi. Şairin bu hassasiyetinin göz ardı edilip, bu şekilde kendisinin anlatılması elbette ruhunu incitecektir.

“Burada (Hilvan-Mısır) adeta inzivaya çekilerek Kur'an tercümesi üzerinde çalışmayı sürdürdü ancak 6-7 sene üzerinde çalıştıktan sonra sonuçtan memnun kalmadı ve bu sorumluluktan kurtulmak istedi. Sonunda 1932'de mukaveleyi fesh etti. Diyanet İşleri Başkanlığı hem tercüme hem yorumlama işini Elmalılı Hamdi Efendi'ye verdi.”

Yorumlamadan kasıt tefsir ise; bu görev zaten başlangıçta Âkif'e hiç verilmemişti. Aynı zaman diliminde (bu görevler eş zamanlı olarak kendilerine verilmişti) tefsir ile Elmalılı Hamdi Efendi meşgul iken, kendisi meal üzerine mesaisini yoğunlaştırmış, karşılıklı görüşmeleri bu minval üzerine devam ediyordu.

Bu konuda en kapsamlı ve belki de henüz tek çalışma; Düccane Cündioğlu beyin **“Bir Kur'an Şairi- Mehmed Akif ve Kur'an Mealî”** adlı kitabıdır. Başvuru kaynağı niteliğindeki bu kitap; Âkif'in, bu süreçteki hayatını derli toplu olarak bizlere sunmakta ve meraklı okuyucularını beklemektedir.

Bütün bu yoğun gündem içinde Âkif'i tekrar rahmetle anarken, sözü, Âkif'in gelecek nesillere ümitsizliğe düşmemelerini öğütleyen şu dizeleri ile seslenirken bitirelim:

“Âfâkına yüklense de binlerce mehâlik,
Batmazdı, hayır batmadı, hem batmıyacaktır;

Tek sen uluyan ye'si gebert, azmi uyandır:
Kâfi ona can vermeye bir nefha-i îman;

Davransın ümidîn; bu ne haybet, bu ne hırmân?
Mâzîdeki hicranları susturmaya başla;

Evlâdına sağlam bir emel mâyesi aşıla,
Allah(c.c.)'a dayan, sa'ye sarıl, hikmete râm ol...
Yol varsa budur, bilmiyorum başka çıkar yol.”